

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 12^{ΗΣ} ΙΟΥΝΙΟΥ 1947

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΑΛΙΤΣΟΥΝΑΚΗ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

Τὸν πρόεδρον κ. Ἰ. Καλιτσουνάκην ἀπουσιάζοντα ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀναπληροῖ δὲ ἀντιπρόεδρος κ. **Κ. Τριανταφυλλόπουλος**.

ΕΚΛΟΓΗ ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Οἱ κ. **Στίλπων Κυριακίδης** καὶ **Ιωάννης Βογιατζίδης**, καθηγηταὶ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ Πανεπιστημίου, συγκεντρώσαντες τὴν ἀπαιτούμενην κατὰ τὸν Ὁργανισμὸν τῆς Ἀκαδημίας πλειοψηφίαν, ἔξελέγησαν ἀντεπιστέλλοντα μέλη ἐν τῇ τάξει τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν.

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΙΣ ΒΙΒΛΙΩΝ

‘Ο κ. **Γ. Σωτηρίου** παρουσιάζων τὸ σύγγραμμα τοῦ κ. Κωνστ. Ἀμάντου: «Ἴστορία τοῦ *Bucanturū Kράτους*» Τόμος Β’. Ἀθῆναι 1947, ἔξαίρει τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΩΝ

ΦΥΤΟΠΑΘΟΛΟΓΙΑ. — Περὶ τῆς διαδόσεως τοῦ χλωρογονικοῦ ὄξεος ἐν τῷ φυτικῷ βασιλείῳ, ὑπὸ **I. Πολίτου**.

Αἱ πρῶται ἀπόρειαι ἐπισκοπήσεως τῆς κατανομῆς τοῦ χλωρογονικοῦ ὄξεος μεταξὺ τῶν διαφόρων φυτικῶν γενῶν ἐγένετο ὑπὸ τοῦ K. Gorter τῷ 1909 καὶ διλίγον βραδύτερον ὑπὸ τοῦ Ch. Charaux. Αἱ ἔρευναι ὅμως αὗται ἀφεώρων μικρὸν σχετικῶς ἀριθμὸν φυτῶν. Ἐξ ἀλλού δὲν ἦτο γνωστόν, πῶς παράγεται τὸ δέξιν τοῦτο ἐντὸς τῶν φυτικῶν κυττάρων καὶ τίνα φυσιογονικὴν ἔχει σημασίαν καὶ κατανομὴν ἐντὸς τῶν φυτικῶν δργάνων. Διὰ τοῦτο ἡρχίσαμεν πρό τινων ἐτῶν μελέτην σκοποῦσαν τὴν λύσιν τῶν ζητημάτων τούτων, ἔξητάσαμεν δὲ μέγαν ἀρι-

θυμὸν φυτῶν, ἐξ ὧν ἀνεύρομεν ὅτι ἄνω τῶν χιλίων φυτικῶν εἰδῶν ἐνέχουν οὐσίαν δεικνύουσαν τὰς ἀντιδράσεις τοῦ χλωρογονικοῦ δξέος. Ἡ ὑφὴ ἡμῶν χρησιμοποιηθεῖσα μέθοδος ἦτο ἡ ἔξης:

Τὰ πρόδος ἔξετασιν φύλλα ἢ ἄλλα φυτικὰ μέρη ἐτεμαχίζοντο καὶ ἐτίθεντο ἐντὸς κυαθίων, ἐνεχόντων διάλυμα ἀμιανίας, παρασκευαζόμενον διὰ τῆς ἀναμίξεως ἐνὸς μέρους καυστικῆς ἀμμωνίας μετὰ 4 μερῶν ὕδατος. Τὸ διάλυμα τοῦτο μετὰ πάροδον 12-24 ὥρων, ἐν περιπτώσει παρουσίας χλωρογονικοῦ δξέος διὰ τῆς ἐπιδράσεως τοῦ δξυγόνου τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, λαμβάνει πρασίνην χροιάν. Τὸ πρασίνισμα τοῦτο τοῦ ἀμμωνιούχου διαλύματος παρατηρεῖται καὶ ὅταν γίνεται χρῆσις ἀπεξηραμένων φυτῶν, ἐνεχόντων χλωρογονικὸν δξέν. Διὰ τὸν λόγον τούτον ἡ ἔρευνα δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐπὶ μικρᾶς ποσότητος καλῶς διατηρουμένου ὑλικοῦ βιτανολογίου, ἀκόμη καὶ ἀν πρόκειται περὶ ὑλικοῦ πολλῶν ἐτῶν. Πρὸς ἀνίχνευσιν τοῦ χλωρογονικοῦ δξέος ἐντὸς φυτικῶν μερῶν, ἐχρησιμοποιήθη ὑφὴ ἡμῶν καὶ διάλυσις ὑπερχλωριούχου σιδήρου, ἥτις παρέχει εἰς τὸ διάλυμα τοῦ δξέος τούτου πρασίνην χροιάν. Καίτοι ἡ διὰ τοῦ ἀντιδραστηρίου τούτου προκαλουμένη ἀντίδρασις δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ εἰδικὴ τοῦ χλωρογονικοῦ δξέος, ἡ χρῆσις τοῦ διαλύματος τοῦ ὑπερχλωριούχου σιδήρου ἐθεωρήθη ὑφὴ ἡμῶν σκόπιμος, διότι καθ' ἣν περίπτωσιν φυτικόν τι μέρος δὲν δεικνύει τὴν οηθεῖσαν ἀντίδρασιν, βεβαιοῦται ὅτι τοῦτο στερεῖται χλωρογονικοῦ δξέος. Πλὴν τῶν ἀνωτέρω μεθόδων πολλάκις ἐχρησιμοποιήθη καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ Gorter ὑποδειχθεῖσα ἀντίδρασις, ἥτις ὑπὸ τοῦ ἔρευνητοῦ τούτου θεωρεῖται ὡς χαρακτηριστικὴ διὰ τὸ ἐν λόγῳ δξέν.

Κατὰ τὴν σύνοψιν τῶν ἀποτελεσμάτων ἥχθημεν εἰς τὴν ἀκόλουθον ἐπισκόπησιν. Εἰς τὰ ἔξετασθέντα ὑφὴ ἡμῶν εἰδη θαλλοφύτων δὲν ἀνεύρομεν χλωρογονικὸν δξέν. Μεταξὺ τῶν γυμνοσπέρμων ἀπαντᾶ μέγας ἀριθμὸς φυτῶν μετὰ μεγάλης περιεκτικότητος εἰς ταννοειδῆ. Ἐπὶ τῶν μονοκοτυληδόνων ἡ ἀνεύρεσις χλωρογονικοῦ δξέος δὲν παρατηρεῖται παρὸν σπανίως. Αἱ ἀντιδράσεις τούτου εἶναι θετικαὶ εἰς μέγαν ἀριθμὸν συμπετάλων φυτῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς ἔξης οἰκογενείας:

- 1) Asclepiadaceae: (*Hoya bandanensis* Schl. [Gorter]).
- 2) Apocynaceae: (*Apocynum cannabinum* L., *A. venetum* L., *Vinca major* L. κτλ.).
- 3) Loganiaceae (*Strychnos Nux vomica* L. [Gorter]).
- 4) Polemoniaceae (*Polemonium mexicanum cervant*).
- 5) Boraginaceae (*Alkanna graeca* Boiss et Sprun., *Cynoglossum Columnae* Rev.).
- 6) Hydrophyllaceae (*Hydrophyllum virginicum* L.).

- 7) Solanaceae (*Solanum aviculare* Forst., *S. bonariense* L. κτλ.).
- 8) Convolvulaceae (*Convolvulus arvensis* L. *C. althaeoides* L. κτλ.).
- 9) Plantaginaceae (*Plantago major* L.).
- 10) Oleaceae (*Jasminum humile* L., *J. azoricum* L.).
- 11) Scrophulariaceae (*Verbascum Blattaria* L., *Veronica spuria* L., κτλ.).
- 12) Bignoniaceae (*Amphicome arguta* Royle, *Gelsemium sempervirens* Ait).
- 13) Verbenaceae (*Avicenia officinalis* L., *Duranta Plumieri* Jacq. κτλ.).
- 14) Labiateae (*Ballota acetabulosa* Benth., *Ajuca orientalis* L. κτλ.).
- 15) Pedalinaceae (*Sesamum orientale* L. [Gorter]).
- 16) Acanthaceae (*Selerochiton Harveyanus* Nees. *Ruellia ciliosa* Pursch.).
- 17) Orobanchaceae (*Orobanche epithymum*, G. [Charaux]).
- 18) Gesneriaceae (*Gloxinia caulescens* Lindl. [Gorter]).
- 19) Rubiaceae (*Gardenia florida* L.).
- 20) Caprifoliaceae (*Abelia chinensis* R. Br., *Diervilla trifida* Moench.).
- 21) Dipsaceae (*Cephalaria attenuata* Roem. et Schult. κτλ.).
- 22) Campanulaceae (*Campanula latifolia* L.).
- 23) Cucurbitaceae (*Coccinia cordifolia* L. [Gorter]).
- 24) Valerianaceae (*Valeriana dioica* L.).
- 25) Compositae ("Απαντά τὰ ἔξετασθέντα εἴδη").

Τὸ χλωρογονικὸν δέξιν εἶναι σπάνιον εἰς τὰ δικότυλα ἀπέταλα καὶ ἔτι σπανιώτερον εἰς τὰ δικότυλα χωριστοπέταλα. Μεταξὺ τούτων εὑρίσκεται εἰς τινας οἰκογενείας: Cornaceae, Pittosporaceae, Umbelliferae, Araliaceae αὗτινες ἔχουν συγγενικοὺς δεσμοὺς μετά τινων οἰκογενειῶν τῶν συμπετάλων.

"Υπάρχουσιν οἰκογένειαι τῶν ὄποιων πάντα σχεδὸν τὰ εἴδη δεικνύουσι θετικὰς τὰς ἀντιδράσεις τοῦ χλωρογονικοῦ δέξιος: Compositae, Dipsaceae, Convolvulaceae.

"Η κατανομὴ τοῦ δέξιος τούτου εἰς τὸν φυτικὸν ἴστον δὲν εἶχεν ἔρευνηθῆ καθ' ὅσον οὐδεμία ὑπῆρχε κατάλληλος διὰ τοιαύτην ἔρευναν μικροχημικὴ μέθοδος.

"Οσον ἀφορᾷ εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ χλωρογονικοῦ δέξιος εἰς τὰ διάφορα φυτικὰ ὅργανα ἡδυνήθημεν νὰ ἔχωμεν καλὰ ἀποτελέσματα ἔξετάζοντες ἔκαστον τῶν δογάνων τούτων κεχωρισμένως. Ἐξητάσθησαν τὰ ἔξῆς ὅργανα: φύλλα, βλαστοί, ἄνθη, καρποί, ἐπίσης ὑπόγεια φυτικὰ ὅργανα πολλῶν φυτῶν. Διὰ τὴν ἐντόπισιν τῆς ἐν λόγῳ φυτικῆς οὐσίας ἐντὸς τῶν φυτικῶν ἴστων, μετεχειρίσθημεν ἰδίαν μέθοδον ἐκθέτοντες τὰ πρὸς ἔξετασιν φυτικὰ μέρη εἰς τὴν ἐπίδρασιν ἀτμῶν ἀμμωνίας.

‘Υπὸ τὴν ἐπίδρασιν ταύτην καὶ τοῦ δέξυγόνον τῆς ἀτμοσφαιρίας οἱ ἴστοι οἱ ἐνέχοντες χλωρογονικὸν δέξιν λαμβάνουν χροιὰν πρασίνην.

‘Η χροιὰ αὕτη μεταβάλλεται εἰς ἔρυθροϊώδη τῇ ἐπιδράσει δέξεων.

Αἱ ἀντιδράσεις τοῦ χλωρογονικοῦ δέξεος ὑπῆρχαν θετικαὶ εἰς ἀπαντα σχεδὸν τὰ φυτικὰ δόγανα τῶν φυτῶν Pittosporum chinense, Convolvulus, Arvensis, Nerium Oleander, Lonicera japonica, Thapsia gorganica, Urospermum picroides κτλ.

‘Εξ ἄλλου εὔροιμεν οὐσίαν δεικνύουσαν τὰς ἀντιδράσεις τοῦ χλωρογονικοῦ δέξεος εἰς τὰ φύλλα καὶ ἄλλα φυτικὰ δόγανα τῶν ἔξης καλλιεργούμενων φυτῶν: Solanum Melongena L., Capsicum annuum L., Solanum tuberosum L., Helianthus tuberosus L., Cynara scolymus, Cichorium intybus, Cichorium endivia, Lactuca sativa, Apium graveolens L., Batata edulis.

Εἴς τινα τῶν φυτῶν τούτων (καρποὶ τοῦ Solanum Melongena καὶ φύλλα, ταξιανθίαι κλπ. τῆς (Cynara scolymus) ἡ διὰ τῆς ἀμμωνίας ἀντίδρασις τοῦ χλωρογονικοῦ δέξεος εἶναι λίαν ἔντονος, εἰς ἄλλα εἶναι ἀσθενής (Lactuca sativa, Solanum tuberosum). Ἀρνητικὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀντίδρασις αὕτη εἰς ἀπαντα τὰ φυτὰ τῆς οἰκογενείας τῶν σταυροφύλλων μεταξὺ τῶν διποίων καταλέγονται καί τινα καλλιεργούμενα φυτὰ (Brassica oleracea, Raphanus sativus κλπ.). Ἐπίσης ἀρνητικὴ ὑπῆρξεν ἡ αὕτῃ ἀντίδρασις εἰς τὰ σπέρματα τοῦ σίτου, τῆς κοινῆς, τοῦ ἀραβοσίτου καὶ ἄλλων καλλιεργούμενων σιτηρῶν καὶ ψυχανθῶν (φασίολος, ἐρέβινθος, κύαμος κλπ.).

‘Η μελάνωσις τοῦ χυμοῦ τῶν γεωμήλων καὶ τινων ἄλλων φυτῶν ἀποδίδεται εἰς ἐπίδρασιν δέξιειδωτικοῦ φυρόματος τῆς τυροσινάσης, ἥτις προκαλεῖ δέξιειδωσιν τῆς τυροσίνης. Πλὴν τούτου, καθ’ ἡμᾶς ἡ μελάνωσις φυτῶν τινων, ἥτις ἐπέρχεται μετὰ θάνατον, διφεύλεται καὶ εἰς τὴν παρουσίαν χλωρογονικοῦ δέξεος. Ἐπὶ τῶν κονδύλων τῶν γεωμήλων ἡ διὰ τῶν ἀτμῶν ἀμμωνίας ἀντίδρασις τοῦ ἐν λόγῳ δέξεος εἶναι θετικὴ ἐντὸς τῶν φελλωδῶν κυττάρων. Ἐκ τούτου συνάγομεν ὅτι τὸ χλωρογονικὸν δέξιν πιθανώτατα χρησιμεύει εἰς τὴν ἀποφέλλωσιν τῶν κυτταρικῶν μεμβρανῶν. Τοιαύτη χρησιμότης ἀπεδόθη ὑπὸ τῶν Drabble καὶ Nierenstein εἰς τὰς δεψικὰς οὐσίας. Τὸ χλωρογονικὸν δέξιν, καθ’ ἡμᾶς, ὑποκαθιστᾶ τὰς οὐσίας ταύτας.

Níkov A. Bégh. — «Ο Γεώργιος Τερτσέτης καὶ ἡ φύδη αὐτοῦ ἐπὶ τῇ θεμελιώσει τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν (2/14 Αὐγούστου 1859)*.

* Θά δημοσιευθῆ εἰς τὴν σειρὰν τῶν Πραγματειῶν τῆς Ἀκαδημίας.